

قراني درملنه

Downloaded From:

Telegram: ArmanPashtoLibrary

WhatsApp: +93779815770

ليکوال

دوکتور نظام الدين شائق

58

Downloaded From:
Telegram: ArmanPashtoLibrary
WhatsApp: +93779815770

قراني درملنه

ليکوال
دوکتور نظام الدين شائق

Downloaded From:
Telegram: ArmanPashtoLibrary
WhatsApp: +93779815770

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	::	قراني درملنه
ليکوال	::	دوکتور نظام الدين شائق
خپرنډوی	::	مسلم خپرنډويه ټولنه - جلال آباد
چاپ وار	::	دویم
کمپوز	::	عبدالهادي اثر
چاپ لړ	::	۱۵۷
چاپ کال	::	۱۳۹۴

د چاپ حقوق له خپرنډويي ټولنې سره خوندي دي

د ترلاسه کېدو ځای

مسلم کتاب پلورنځی

پته: اسحاقزی مارکېټ، لاندینی پوډ، جلال آباد ښار، افغانستان
اړیکشمېرې: ۰۷۰۶۲۶۲۴۶۳ - ۰۷۷۶۰۰۶۴۱۶
برېښنالیک: muslim-pub@yahoo.com

سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

لړلیک

موضوع

مخ

- ۱..... د سريزې په توگه
- ۳..... درد او درملنه
- ۳..... دواړه د الله تعالى له لوري ده
- ۵..... د شفاء پرايتونو درملنه
- ۶..... د فاتحې په سورت سره درملنه
- ۸..... په معوذاتو سره درملنه
- ۱۰..... د بقرې د سورت په وروستيو ايتونو سره درملنه
- ۱۲..... د (يس) په سورت سره درملنه
- ۱۳..... په اية الكرسي سره درملنه
- ۱۴..... په اسماء الحسنی سره درملنه
- ۱۶..... په بسم الله الرحمن الرحيم سره درملنه
- ۱۷..... گټې:
- ۱۹..... په الله اکبر سره درملنه
- ۲۰..... په خوب کې د ډارېدو درملنه
- ۲۱..... د غمونو او مصيبتونو درملنه:
- ۲۱..... د معدې درملنه
- ۲۳..... د سردرد درملنه
- ۲۴..... قرانی درملنه
- ۲۷..... په سپورت او ورزش سره درملنه
- ۲۹..... په روژې سره درملنه
- ۳۰..... په لمانځه سره درملنه
- ۳۱..... په حج سره درملنه

لړ لیک

مخ	موضوع
۳۲	په غسل او لامبلو سره درملنه
۳۳	د غمونو او اندېښنو درملنه
۳۵	د وسوسې درملنه
۳۶	د سحر او کوډو درملنه
۴۱	له بد نظر څخه درملنه
۴۱	ساتونکې منصوبي وسايل:
۴۲	د نفسي ناروغيو درملنه
۴۲	د ايمان رڼا او صالح عمل:
۴۳	ځينې نورې ناروغۍ او د هغې درملنه
۴۳	د عرق النساء درملنه
۴۴	د تبې درملنه
۴۴	د سترگو درملنه
۴۴	د دردونو درملنه
۴۴	کله چې ولادت سخت شي
۴۵	د پوزې د وينو درملنه
۴۵	د غاېش درد درملنه
۴۵	د شاتو په څېنلو سره درملنه
۴۷	په کلونجي، الحبة السوداء يا تورو دانو سره درملنه
۴۷	په ځينو نباتاتو ترنج سره درملنه
۴۸	په سرگړي سره درملنه
۴۸	په خټکي سره درملنه
۴۹	په پياز سره درملنه
۴۹	په خرما او کجورې سره درملنه

لړ لیک

مخ	موضوع
۵۰	په انځر سره درملنه
۵۱	په هوږې سره درملنه
۵۲	په تازه خرماوو سره درملنه
۵۲	په ريحان يا کشمالو سره درملنه
۵۳	په انار سره درملنه
۵۳	په زيتون (بنوون) سره درملنه
۵۴	طبي گتې يې په لاندې ډول دي:
۵۴	په زنجبيل (سونډ يا ادرک) سره درملنه
۵۵	په انګورو سره درملنه
۵۶	ماخذونه

د سريزي په توگه

علماوو او پوهانو د طبابت په لړ کې، قراني ايتونه او نبوي احاديثو ته زښته پاملرنه کړې او ددې لامل دا دی، چې قران کریم او نبوي لارښوونې په رښتيا هم له هر ډول ناروغيو څخه د استشفاء او استبراء ښکارندويه دي.

قران کریم په دې اړه داسې وايي:

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ هَٰذَا وَشَفَاءٌ﴾ (حم السجده/۴۴)

ژباړه: دوی ته ووايه دغه قران دایمان راوړونکو لپاره هدايت او شفا ده.

﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ (التوبه/۱۴)

ژباړه: ورته ووايه چې دغه قران د مومنانو لپاره لارښود او شفا ده او د مؤمنو قومونو د رنځونو درملنه کوي.

او له نبوي احاديثو څخه همغه چې امام مسلم په خپل کتاب کې د اسلام له ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه دغه روايت نقل کړی، چې هغه وفرمايل:

لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. (صحيح مسلم)

ژباړه: د هر درد لپاره هرو مرو درمل شته، کله يې چې له تشخيص سره سمه درملنه وشي، نو د الله تعالی په حکم سره به روغ رمت شي.

دغه راز فرمايي:

إِنَّ اللَّهَ لَمْ يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً عِلْمَهُ مَنْ عِلْمَهُ وَجِبَلَهُ مَنْ جِبَلَهُ.

(رواه احمد؛ ۲۷۸/۴)

ژباړه: بې له شکه چې الله تعالی هېڅ کومه ناروغي نه ده راستولې، مگر

دا چې له هغې سره يې د هغې دارو درمل، شفاء او رغونه هم راستولې،
که څوک په دې وپوهېده، نو هغه وپوهېده او که څوک پرې ونه پوهېده،
هغه ونه پوهېده.

په رښتيا هم که بشري وگړي قران او سنتو ته ورستانه شي او د عملي
ژوند تگلاره يې وگرځوي، نو هر درد به يې دوا او هره لوړه ژوره به يې
هواره شي.

بيا په تېره همغه صادق مومن، چې قران يې تر خپلې سينې پورې نيولی
وي او د معاینو په سمندر کې يې په فکر او تدبیر سره ژور تلل کوي.
گرانه وروره او پتمنې خورې!

راځئ، چې د قراني او نبوي لارښوونو پر لور، د طبابت په اړه د دغه
کتاب صفحات واوړو او واوړو، بنایي، چې په دې توگه د خپلو ټپي
زړونو او رنځمونه اجسامو درملنه وکړو او لوی څښتن په رښتيا هم د
سترواک او ځواک څښتن دی.

دوکتور نظام الدین شائق

د اسلامي دعوت او ثقافت د علمي مرکز مؤسس

درد او درملنه دواړه د الله تعالى له لوري ده

نامتو او پياوړي روغتيا پال پرکينز (Perkinz) د صحت او مرض مفهوم داسې په ډاگ کوي.

صحت او مرض يا روغتيا او ناروغي؛ د جسم د مختلفو وظايفو او د دې له يو ځانگړي متوازن حالت څخه عبارت دی، چې په يو مستمر صورت کې له زيانمنو عواملو سره د جسم د تکليف او څرنګوالي پر لور منتج کېږي.

نوموړی په دې خبره ټينګار کوي، چې د دغو زيانمنو عواملو تکليف او څرنګوالی په خپل ذات کې يوه مستمره ايجاييه عمليه ده، چې د همدغه توازن د ساتنې په خاطر د جسم مختلفې ځواکمنۍ رامینځته کوي.

په يو بل تعبير سره: د صحت او سلامتيا حالت مستمر پاتې کېدلای شي، ترڅو چې دغه ايجايي عوامل پر سلبي عواملو برلاسی وي او کله چې سلبي عوامل برلاسی شي، نو په دغه صورت کې بيا د مرض او ناروغۍ حالت ثابت او څرګنده شي.

د پيغمبرانو عليهم السلام پلار ابراهيم عليه السلام له خپل رب څخه پوښتنه وکړه:

ای پروردگاره! ناروغي له کوم پلوه مینځته راځي؟
هغه ورته وفرمایل: زما له لوري.
ابراهيم عليه السلام وويل:

درملنه يې د چا له لوري ده؟

الله تعالى وفرمايل: زما له لوري.

ابراهيم عليه السلام وويل: بيا نو په دغه برخه کې د طبيب او ډاکټر رول څه دی؟

الله تعالى وفرمايل: طبيب يا ډاکټر هماغه څوک دی، چې دارو درمل د هغه په لاس پلي کېږي.

دا دی په دغه برخه کې د اسلام د ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم هماغه لارښوونې، چې دا خبره په ډاگه کوي، چې ناروغي او درملنه دواړه د الله تعالى له لوري ده.

يو بنده چې کله ناروغ شي، نو الله تعالى خپلو پرېستو ته وحې وکړي او ورته ووايي، چې: ای زما پرېستو! تاسو څير شئ، دا دی ما خپل بنده ته د ناروغۍ ولچک ورواچول، کله يې چې پر همدغه حالت ساه واخلم، نو بېننه به ورته وکړم او که روغ رمت يې کړم، نو له گناهونو څخه به يې پاک او سپېڅلی کړم.^(۱)

دغه راز فرمايي: خورا نېکان خلک پر سختو ناروغيو رېږول کېږي، دا چې د يو مومن په پېښه کې ازغی هم ولاړ شي او له دې کبله ورېږول شي، نو په دغه صورت کې به يې يوه گناه وروښل شي او يوه درجه به يې لوړه شي.^(۲)

۱- محمد نصر الدين الاباني، سلسلة الاحاديث الصحيحة، څلورم ټوک، ۱۴۳ حديث.

۲- محمد نصر الدين الاباني، سلسلة الاحاديث الصحيحة، څلورم ټوک، ۱۴۳ حديث.

د شفاء پر ایتونو درملنه

د قران کریم لوستونکي او اورېدونکي که د قران په تورو او ټولگو، ایتونو او سورتونو کې ژور فکر وکړي، نو په باور سره به وپوهېږي، چې هر توري او ټولګه، ایت او سورت یې د دردمنو زړونو او رنځمنو نفسونو لپاره شفاء او درملنه ده.

دا دی په ځانګړي توګه له قران کریم څخه د شفاء شپږ ایتونه ستاسې مخې ته ږدو:

۱- ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ (التوبه/۱۴)

ژباړه: او دغه قران د مؤمنو قومونو د زړونو درملنه کوي.

۲- ﴿وَشِفَاءٌ لِّهَا فِي الصُّدُورِ﴾ (يونس/۵۴)

ژباړه: او دغه قران د هماغو ناروغيو او رنځونو لپاره چې په سینو کې وي، شفاء او درملنه ده.

۳- ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾ (النحل/۶۹)

ژباړه: او په دې کې د وګړو لپاره شفا او درملنه ده.

۴- ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الاسراء/۸۲)

ژباړه: موږ دغه قران تاسې ته ستاسې د روغتيا پالنې او درملنې په خاطر درلېږلی او دا د مؤمنو قومونو لپاره رحمت دی.

۵- ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (الشعراء/۸۰)

ژباړه: او چې کله ناروغ شم، نو همدا زما رغونه کوي.

۶- ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً﴾ (حم السجده/۴۴)

ژباړه: ورته ووايه، چې دغه قران د مومنانو لپاره لارښوونه او درملنه ده.

دغه پورتنی مبارک ایتونه که له خشوع او خضوع څخه په یو ډک زړه پر کوم رنځور ولوستل شي، نو الله تعالی به یې له هر ډول رنځونو څخه روغ رمت کړي.

پر همدغه بنسټ موږ باید قران کریم د خپلو ناروغیو د درملنې په خاطر د یوې غوره دوا او درمل په توګه په کار راولو. امام ابن ماجه له علي بن ابي طالب رضي الله عنه څخه روایت نقل کړی، چې د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

خَيْرُ الدَّوَاءِ الْقُرْآنُ. (۱)

ژباړه: تر ټولو غوره دارو درمل همدغه قران کریم دی.

د فاتحې په سورت سره درملنه

جليل القدر صحابي ابو سعيد الخدري رضي الله عنه فرمایي، چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم یو شمېر ملګري د یو سفر په دوران کې پر یو کلي ورغلل، هیله یې درلوده، چې ښایي د دغه کلي اوسېدونکي به یې تود هرکلی او درنه مېلمستیا وکړي، مګر هغوی دا کار ونه کړ، په عین حال کې د دغه کلي مشر کوم مضر خوځنده وچپچه او زښت زیات یې ورپراوه، خلکو یې د دارو او درملو په خاطر یوه خوا او بله خوا منډه وکړه؛ مګر کومې نتيجې ته ونه رسېدل، ځینو یې وویل: که تاسو د خپل ناروغ په اړه له دغو خلکو (د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له ملګرو) سره لیدنه کتنه وکړئ، ښایي څه درملنه یې وکړي.

همدا چې ورته راغلل او له قضیې څخه یې خبر کړل، نو د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له ملګرو څخه یو تن ورته وویل: زه به یې دم کړم او الله

۱- أخرجه ابن ماجه (۳۵۰۱) في الطب، باب الاستشفاء بالقران.

تعالی به یې روغ رمت کړي، مگر تاسې دومره بې مروته خلک یاست، چې علی الاقل زموږ هر کلی او مېلمستیا مو هم ونه کړه، هرومرو تاسې باید زموږ لپاره څه شکرانه په نظر کې ونیسئ.

خلکو ورسره ومنله او د یو مږ (پسه) په ورکولو سره یې ورته پرېکړه وکړه، نو د فاتحې سورت (الحمد لله) یې پرې ولوست او دم یې کړ، مازې د سورت په پای ته رسېدو سړی روغ رمت شو.

کله چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم دغه ملګري له خپل سفر څخه راستانه شول، نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم یې له دغې قضیې او پېښې څخه خبر کړ، نو هغه ورته داسې وفرمایل:

(څه پوه شوې، چې په دغه سورت سره ډمول کېږئ؟ درځی ښه کار مو کړی، په خپلو کې یې سره ووېشي او ماته هم په کې برخه وټاکئ. راشئ، چې په دغه برخه کې څو ښوي رښوونو ته غوږ کېږدو:

﴿أَفْضَلُ الْقُرْآنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱)

ژباړه: د قران کریم ډېره غوره برخه همدغه الحمد لله رب العالمین دی.

دغه راز فرمایي:

﴿فَاتِحَةُ الْكِتَابِ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ﴾ (۲)

ژباړه: د فاتحې سورت د هرې ناروغۍ درملنه ده.

دغه راز فرمایي:

﴿فَاتِحَةُ الْكِتَابِ أَنْزَلَتْ مِنْ كَنْزٍ تَحْتَ الْعَرْشِ﴾ (۳)

ژباړه: د فاتحې سورت تر عرش لاندې خزانې څخه راغلی.

۱- رواه الحاكم في المستدرک والبيهقي في شعب الايمان عن انس رضي الله عنه

۲- رواه البيهقي عن عبد الملك بن عمير رضي الله عنه.

۳- رواه ابن راهويه عن علي رضي الله تعالى عنه.

دغه راز فرمایي:

فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ لَا يَشْرَاهُمَا عَبْدٌ فِي دَارٍ فَتُصْنِفُهُمْ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ عَيْنُ إِنْسٍ أَوْ جِنٍّ (١)

ژباړه: د فاتحې سورت او آية الكرسى كه يو څوك په كوم كور كې
ولولي، نو په دغه ورځ به د انسان او پيري له بدو او خيرنو سترگو څخه
خوندي پاتې شي.

په معوذاتو سره درملنه

بي بي عايشه رضي الله عنها فرمايي: د اسلام ستر پيغمبر صلى الله
عليه وسلم به چې كله د خوب ځاى ته ورستېده، نو دواړه ورغوي به يې
سره لپه كړل او درې درې ځل به يې:

سورت اخلاص:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ ۝﴾

ژباړه: ووايه هغه الله تعالى دى يوازې يو، الله تعالى هېچاته اړ نه دى او
ټول هغه ته اړ دي، نه هغه څوك زېږولى دى او نه هغه زېږول شوى دى او
هېڅوك دهغه سيال نشته.

سورت الفلق:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝﴾

١- رواه الديلمي عن عمران بن حصين رضي الله تعالى عنه.

ژباړه: ووايه زه پناه غواړم د سبا په رب، د هر هغه څه له شر څخه چې هغه پيدا كړي دي او د شپې د تروېدو له شر څخه، چې كله هغه خوره شي او په غوتو كې د پو كوونكيو نارينه وو يا ښځو له شر څخه او د رځه ناك له شر څخه چې كله هغه رځه وكړي.

سورت الناس:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ^(١) مَلِكِ النَّاسِ^(٢) إِلَهِ النَّاسِ^(٣) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ^(٤) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ^(٥) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ^(٦)﴾.

ژباړه: ووايه زه پناه وړ وړم دانسانانو رب ته، د انسانانو باچاته، د انسانانو حقيقي معبود ته، دهغه وسوسه اچوونكي له شر څخه چې په وارو وارو ځي راځي، هغه چې د خلكو په زړونو كې وسوسې اچوي، كه هغه له پيريانو څخه وي كه له انسانانو څخه. ورياندې چوف كرل او په خپل سر او مخ او د بدن نورو برخو باندې يې رابښكل^(١).

يو ځل د اسلام ستر پيغمبر صلى الله عليه وسلم پر سجده پروت و، چې لرم ټك وركړ او ويې چيچه، نو داسې يې وفرمايل: لَعَنَ اللَّهُ الْعَقْرَبَ مَا تَدْعُ نَبِيًّا وَلَا غَيْرَهُ^(٢).

ژباړه: د الله تعالى لعنت دې وي پر دغه لرم، چې نه پيغمبر پرېږدي او نه بل څوك.

بيا يې له اوبو څخه يو ډك لوبښي راوغوښت او په هغه كې يې يو څه مالگه واچوله، بيا يې د قل هو الله احد، قل اعوذ برب الفلق، قل اعوذ

١- مختصر صحيح البخاري، ابن ابي حمزه الازدي، مخ ٢٩٣.

٢- اخرجه الترمذي، (٢٩٠٥) في ثواب القرآن، باب ماجاء في المعوذتين.

برب الناس، په ويلو سره هغه مالکينې اوبه پر چيچل شوي ځای وموښلې، تردې چې روغ رمت شو.

د بقرې د سورت په وروستيو ايتونو سره درملنه

عبداللہ بن مسعود رضي الله تعالى عنه له ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه روايت کړی، چې هغه وفرمايل:

مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ. (۱)

ژباړه: چا چې د شپې له خوا د بقرې د سورت وروستي دوه ايتونه ولوستل، نو دده لپاره کفايت کوي.

دغه دوه مبارک ايتونه دا دي:

﴿أَمِنْ الرَّسُولِ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلِكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ .. (البقره/ ۲۸۵-۲۸۶)

ژباړه: پيغمبر صلی الله عليه وسلم پر هغه هدايت ايمان راوړی دی چې د هغه درب له خوا پر هغه نازل شوی دی او څوک چې ددې پيغمبر صلی الله عليه وسلم منونکي دي، هغوی هم دا هدايت د زړه په مينه منلی دی

دوی ټولو الله تعالی، د هغه پرېستې، د هغه کتابونه او د هغه منلي دي او د هغو وینا داده چې: 'مونږ د الله تعالی په پیغمبرانو کې یو له بله توپیر نه کوو، مونږ حکم واورېده او اطاعت مو ومانه زموږ څښتنه! مونږ ستا څخه د گناه بښنې غوښتونکي یو او همدا ستا لورې ته زموږ درتگ دی، الله تعالی هېڅ نفس ته دهغه له وسې نه پورته مسئولیت نه متوجه کوي چا چې څه بڼه کړي دي، د هغو میوه د هغه ده او چا چې څه بدې کړې ده، د هغې گناه پرهمغه ده، (مؤمنانو! تاسې داسې دعا وکړئ، ای زموږ ربه! که له مونږ نه څه هېره او خطا صادره شي، مونږ پرې مه نیسه، څښتنه! پر مونږ هغه پېټی مه ږده چې له مونږ نه پر مخکېنېو خلکو دې ایښی وو، زموږ څښتنه! د کوم پېټي پورته کولو چې په مونږ کې وس نشته، هغه پر مونږ مه ږده، له مونږ سره اساني وکړه، زموږ (له گناهونو) څخه تېر شه، پر مونږ رحم وکړه، ته زموږ کار جوړوونکی یې د کافرانو په مقابل کې زموږ مرسته وکړه.

دغه راز عبدالله بن مسعود رضي الله عنه فرمایي:

که څوک د شپې له خوا د بقرې د سورت وروستني ایتونه ولولي، نو شپه یې په عبادت وینه گڼل کېږي.^(۱)

نعمان بن بشیر رضي الله عنه فرمایي:

د بقرې د سورت وروستني ایتونه چې په کوم کور کې لوستل کېږي، نو شیطان ورته نژدې هم نه شي راتللی.^(۲)

دغه راز د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

الله تعالی تر خپل عرش لاندې خزانه څخه ماته د بقرې د سورت دوه

۱- نفس المصدّر السابق.

۲- رواه الحاكم، عن أبي ذر رضي الله عنه.

ایتونه راکړي، دا زده کړئ، خپلو ښځو او اولادونو ته یې وښایاست. (۱)

د (یس) په سورت سره درملنه

که درنو لوستونکو!

د یس سورت په مکه مکرمه کې نازل شوی دی، درې اتیا ایتونه لري، چې د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم ددغه سورت په اړه داسې فرمایي:

إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبًا وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَسُ وَمَنْ قَرَأَ يَسَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِقِرَائَتِهَا قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ عَشْرَ مَرَّاتٍ. (سنن الترمذي)

ژباړه: بې له شکه هر شی زړه لري او د قران کریم زړه هم د یس شریف سورت دی، که څوک یې یو ځل ولولي، نو الله تعالی به د لس ځله قران لوستلو اجر او ثواب ورکړي.

که یحیی بن ابي کثیر فرمایي: که څوک یس شریف د ورځې له خوا ولولي، نو تر بېگا پورې به خوښ او سرلوړی اوسي او که څوک یې د شپې له خوا ولولي، نو تر سهاره پورې به خوښ او سرلوړی اوسي. که انس بن مالک رضي الله تعالی عنه فرمایي، چې د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

مَنْ دَاوَمَ عَلَى قِرَاءَةِ يَسَ كُلَّ لَيْلَةٍ ، ثُمَّ مَاتَ ، مَاتَ شَهِيدًا. (۲)

ژباړه: که څوک هره شپه د یس شریف سورت ولولي او مري، نو مړینه به یې د شهادت وي.

که دغه راز فرمایي، چې:

۱- رواه مسلم، ۸۰۶.

۲- رواه الترمذي.

مَنْ قَرَأَهَا فِي صَدْرِ النَّهَارِ وَ قَدْ مَهَا بَيْنَ بَدْنِي خَاجَتِهِ قَضَيْتَ (١)
ژباړه: که څوک د یس شریف سورت د ورځې په پیل کې ولولي او خپله
اړتیا او حاجت په پام کې ونیسي، نو الله تعالی به یې اړتیا پوره کړي

په آیه الكرسي سره درملنه

ایة الكرسي هماغه مبارک او بختور د ستر شان او شوکت څښتن ایت
دی، چې د مسلمانانو په لومړنۍ پلازمېنه (مدینه منوره) کې د اسلام پر
ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم نازل شوی.
راځئ، چې د دغه ستر ایت د ستر شان او شوکت په اړه خپله د الله تعالی
د استازي خبرو ته غوږ شو، هغه وفرمایل:

فِي سُورَةِ الْبَقَرَةِ آيَةُ سَيِّدَةِ آيِ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ، لَا تُقْرَأُ فِي بَيْتٍ وَفِيهِ شَيْطَانٌ
إِلَّا خَرَجَ مِنْهُ وَهِيَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ. (٢)

ژباړه: د بقرې په سورت کې یو ایت دی، چې د هغه د ټولو ایتونو سردار
دی، په کوم کور کې چې لوستل کېږي، نو شیطان له هغه کور څخه کډه
باوري او وځي او دغه ایت آیه الكرسي دی.

یو سړی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راغی او ویې ویل: ای رسول الله!
ماته داسې څه راوښایه، چې په لوستلو سره یې الله تعالی ماته ګټه
ورسوي، هغه ورته وفرمایل:

إِقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فَإِنَّ اللَّهَ يَحْفَظُكَ وَ ذُرِّيَّتَكَ وَ يَحْفَظُ دَارَكَ حَتَّى
الدُّوَبَرَاتِ حَوْلَ دَارِكَ. (٣)

١- كنز العمال عن ابي هريرة رضي الله عنه.

٢- رواه الحاكم في المستدرک والبيهقي في شعب الايمان عن ابي هريرة رضي الله عنه.

٣- رواه ابن مسعود رضي الله عنه.

ژباړه: آية الكرسي ولوله، چې په دغه وسیله به الله تعالی ستا او ستا د اولادونو، دغه راز ستا د کور او ستا د کور په شا و خوا کې نورو کورونو ساتنه هم وکړي.

په اسماء الحسنی سره درملنه

د قران کریم د لوستلو په دوران کې به یو متفکر او متدبر لوستونکی هرومرو د الله تعالی له نهه نوي ښکلو نومونو سره مخامخ کېږي، چې په خپله الله تعالی په دې اړه داسې فرمایي:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (الاعراف/ ۱۸۰)

ژباړه: او الله تعالی د ښکلو او ښایسته وو نومونو څښتن دی، د همدغه نومونو په وسیله یې له الله څخه وغواړئ.

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

إِنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ. (۱)

ژباړه: الله تعالی نهه نوي نومونه لري، که چا وشمېرل، نو جنت ته به لار شي.

د مثال په توګه، کله چې په سختو ناروغیو، ستونزو او رېږونو کې ښکېل شوې، نو داسې ووايه:

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَرْحَمْنِي.

ژباړه: ای تر ټولو زیات مهربان ذاته! پرما رحم وکړه.

نو الله تعالی به ستا غوښتنه ومني او دلیل یې دا دی، چې په خپله الله تعالی فرمایي:

۱- رواه الترمذي، وابن حبان، والحاكم، والبيهقي، عن أبي هريره رضي الله تعالى عنه.

﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾. (المؤمن/٩٠)

ژباړه: له ما څخه وغواړئ، نو زه به يې درکړم.
 علماء او فقهاء په دې عقیده دي، چې د الله پاک اسم اعظم اډېر لوی
 نوم په همدغو نهه نوي نومونو کې پټ دی؛ لکه څنگه چې د قدر شپه د
 رمضان په وروستۍ لسيزه کې پټه ده.
 علماء او فقهاء دا خبره په باور سره کوي، چې دغه ستر نوم اسم اعظم په
 خپله د (الله) لفظ او توری دی.
 او همدغه په الهي فتوحاتو، لدني علومو او د لوړو او پټو اسرارو په
 ترلاسه کولو کې اصل دی.
 الله تعالی فرمایي:

﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾. (طه/١٤)

ژباړه: بې له شکه همدا زه الله یم، بل څوک داسې نه شته؛ مگر همدا زه
 یم...
 دغه راز فرمایي:

﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾. (القصص/٣٠)

ژباړه: باوري خبره دا ده، چې همدا زه الله رب العلمين ذات یم.
 دغه راز فرمایي:

﴿يُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾. (النمل/٩)

ژباړه: ای موسی! بې له شکه همدا زه الله یم، چې د عزت او حکمت
 څښتن یم.

په بسم الله الرحمن الرحيم سره درملنه

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:
 خورا هر نېکمرغه او ښه کار، چې په بسم الله الرحمن الرحيم سره پیل نه شي، هغه لنډی او بوخی، ناقص او نیمګړی وي.
 د احادیثو په رڼا کې ثابت شوي، کله چې بسم الله الرحمن الرحيم نازلېده، نو د نزول له کبله یې عرش په لرزه راغی او پردوزخ ګومارل شویو پرېښتو وویل: که څوک بسم الله الرحمن الرحيم وایي، نو د دوزخ له اور څخه به خوندي پاتې شي، بسم الله الرحمن الرحيم له نولسو تورو څخه جوړ شوی او همدغه کټ مټ د الله تعالی اسم اعظم دی.
 د جابر بن عبد الله الانصاري رضي الله عنهما فرمایي، چې:
 کله چې بسم الله الرحمن الرحيم نازل شو، نو ورپسې د ختیځ لور ته وتښتېدلې، یادونه په تپه ودرېدل، شیطانان اسمان ته له ختلو څخه وتړل شول او د کایناتو خالق قسم وکړ، چې که چا هم پر کوم ناروغ بسم الله الرحمن الرحيم وویل، نو هرو مرو به یې ناروغي له مینځه یوسم او که پر کوم څه یې وویل، نو په هغه کې به برکت واچوم.
 د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:
 د بسم الله الرحمن الرحيم او اسم اعظم تر مینځ مسافه همدومره دی؛ لکه د سترګو د تور او سپین تر مینځ مسافه.
 د عبد الله بن مسعود رضي الله تعالی عنه فرمایي:
 که څوک غواړي، چې پردوزخ د ګومارل شوو پرېښتو له ولچکو او زولنو څخه خوندي پاتې شي، نو بسم الله الرحمن الرحيم دې وایي، ځکه چې د هر توري په بدل کې یې نجات تر لاسه کولای شي، د نړیوالو په پرتله یې رعب او هیبت زیاتېږي.

گټې:

پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايي:

که چا يو کاغذ، چې په هغه کې بسم الله الرحمن الرحيم ليکل شوی وي، له ځمکې څخه د احترام په نيت پورته کړي، الله تعالى به يې د صادقانو په صف کې ودروي، له مور و پلار څخه به يې عذاب که څه هم مشرکين وي رابښکته کړي.

وایي چې عیسی علیه السلام د یو قبر تر څنګ تېرېده، متوجه شو، چې د عذاب پرېښتې د مړي په تعذیبولو بوختې دي، همداسې ورڅخه تېر شو، د بېرته راستنېدو په صورت کې یې نو بیا د رحمت پرېښتې ولیدې، چې د نور ځانکونه ورسره او له مړي سره له خوښۍ نه په یو ډک چاپېریال کې ناستې دي، عیسی علیه السلام دوه رکعت له لمونځ وکړ او له الله تعالى څخه یې د مړي د دغه کیفیت په اړه د معلوماتو غوښتنه وکړه، الله تعالى ورته وحې وکړه، چې دغه سړی زبنت زیات گنهکار و او زما په عذابونو کې ښکېل و، مګر په عین حال کې یې تر شا یوه حمل داره ښځه پرېښې وه، هغې زوی وزېږاوه، خورا ښه ښوونه او روزنه یې وکړه او د بسم الله الرحمن الرحيم تلقین یې ورته وکړ، نو ماته له دې څخه حیا راغله، چې زوی دې یې د ځمکې پر مخ زما نوم یادوي او پلار دې یې د ځمکې په تل کې په عذاب اخته کړم.

د نوح علیه السلام د توپان پر وخت، چې کله هغه په بېړۍ کې سپور شو، نو داسې یې وویل:

﴿بِسْمِ اللَّهِ هَجَرْتُهَا وَمُرْسِلَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (هود/۴۱)

ژباړه: د دغې بېړۍ روانېدل او ودرېدل د الله تعالى په نامه سره دي، بې

له شکه زما رب بښونکي او مهربانه دی.
نو هماغه و، چې نوح علیه السلام له خپلو ټولو سپرو پلویانو سره بري
او نجات ترلاسه کړ.

د روم قیصر، عمر بن الخطاب رضي الله عنه ته په یو لیک کې داسې
ولیکل:

تر سلام وروسته زما نېکې هیلې ومنه، خبره داده چې، په سر درد مبتلا
یم، هیڅ ډول آرام نه لرم، که څه درملنه یې راولېږې، نو زښت زیات به
درڅخه خوښ شم.

عمر رضي الله عنه هغه ته خپله یوه خولۍ ورواستوله، کله یې چې پر سر
کړه، نوروغ رمت شو، قیصر تعجب وکړ او ویې ویل: د خولۍ د درد له
لرې کېدو سره څه تړاو دی.

نو خولۍ یې وپلټله، څه گوري، چې یو کاغذ چې بسم الله الرحمن الرحيم
پرې لیکل شوی و، په کې پروت و.

تاریخ پوهان وايي، چې یو شمېر مجوسیانو له خالد بن ولید رضي
الله عنه څخه وغوښتل، چې موږ ته د اسلام عظمت او برم په ډاگه کړه.
هغه ورته وویل: ماته زهر قاتل راوړئ، نو یو لوبښی چې له وژونکو زهرو
څخه ډک و، ورته راوړل شول، هغه د بسم الله الرحمن الرحيم په ویلو سره
ټول وڅښل او د الله تعالی په اذن سره روغ رمت پاڅېده او هیڅ ډول زیان
ورته متوجه نه شو.

دا وخت مجوسو په یو غېږ سره وویل: د اسلام دین واقعاً چې حق او
رښتونی دین دی، په دې توگه د هغه مجلس برخه وال ټول مجوسیان
مسلمانان شول.

حدیث پوهان وايي، که څوک تر اوو ورځو پورې اووه سوه او شپږ

اتيا (۷۸۶)، ځله د هرې اړتيا او حاجت د سرته رسولوپه خاطر بسم الله الرحمن الرحيم ووايي، نو الله پاک به يې حاجت او اړتيا ترسره کړي ځکه د ظالم پر وړاندې بسم الله الرحمن الرحيم پنځوس (۵۰)، ځله ولوستل شي، نو الله تعالی به د ظالم په زړه کې وېره او ډار وغورځوي او دی به د هغه له شرارت څخه خوندي پاتې شي.

ځکه او که بسم الله الرحمن الرحيم پينځه دېرش (۳۵)، ځله پر کومه پاڼه او ورقه وليکل شي او په کور کې وځړول شي، نو کور به له برکتونو څخه ډک شي، شيطان او پېړۍ به ورته د تنوتو تکل هم نه شي کولای. ځکه او که په کومه تجارتي مبيعه وځړول شي، نو ريحه او گټه به يې زياته شي او ظالمان به ورڅخه صرف نظر شي.

ځکه او که په کوم ماشوم وځړول شي، نو په خوب کې به د وېرې او ډار څخه خوندي پاتې شي.

ځکه او که اوبه پرې دم کړای شي او پر ناروغ وڅښل شي، نو الله تعالی به يې له ناروغۍ څخه روغ رمت کړي.

په الله اکبر سره درملنه

دېر ځله واورو چې پلانکي ځای کې فابريکې اور واخيست، پلانکي ځای کې اور وسوځېده، پلانکي ځای کې کښت وسوځېد.

دا اوس اوس مو واورېدل او جرايدو کې ولوستل، چې د يونان غرونه د اور په لمبو کې گېر دي، وچ او لامده هر څه يې وسوځېدل، ولس او ولس مشران يې ورته د حيرانتيا او بېوسۍ په سترگو گوري.

هو؛ دغلته يوازې د يو صادق او رښتوني مسلمان ورتلل په کار و، چې يوازې د الله اکبر په ويلو سره سره يې دغه اور وژلی وای.

ځکه درنو مسلمانانو کله چې تاسو وگورئ اور لگېدلی دی او هرڅه سره

رانغاري، نو د لاسونو په پورته کولو سره په یو صادق زړه په پرلپسې توګه الله اکبر الله اکبر وواياست، نو الله تعالی به مو د اور له شرارت څخه خوندي وساتي.

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ. (۱)

ژباړه: کله چې تاسو اور وګورئ، نو الله اکبر وواياست، ځکه چې په دغه وسیله اور وژل کېدای شي.

په خوب کې د ډارېدو درملنه

بې خوابي او په خوب کې ډارېدل ډېر عوامل لري.

د مثال په توګه:

۱- غمونه او اندېښنې.

۲- پور او قرضداري.

۳- د ژوند په مختلفو چارو کې اضافه فکرونه کول.

امام ترمذي روايت نقل کړی، چې خالد بن وليد رضي الله عنه د رسول الله صلی الله علیه وسلم ته له بې خوابي څخه شکايت وکړ، هغه ورته داسې درملنه په ډاګه کړه.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمْزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ. (۲)

ژباړه: د الله تعالی په بشپړه کلمو سره د هغه له غوسې او عذاب او د هغه د بنده ګانو د شرارت او له شیطاني لمسونو څخه پناه غواړم او خپل

۱- اخرجه ابن السني في عمل اليوم والليلة.

۲- اخرجه الترمذي (۳۵۱۸) في الدعوات.

رب ته له دې څخه پناه وروړم، چې شیطانونه ماته حاضر شي
نو د نبوي لارښوونو په ترلاسه کولو سره نو بیا خالد بن الولید رضي الله
عنه ته دغه شکایت راولاړنه شو.
د غمونو او مصیبتونو درملنه:

مومن د هر چا په پرتله زیات له لوړو او ژورو غمونو او اندېښنو سره
لاس او گرېوان کېږي او دا ددې دلیل نه دی، چې دی د الله تعالیٰ به
راځي، د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي، چې
کله چې الله تعالیٰ وغواړي د کوم ولس په نسبت د محبت څرګندونه
وکړي، نو په ډول ډول ازموینو کې یې ښکېل کړي، څوک چې په دغه
الهي ازموینه خوښ او راضي شو، الله پاک به هم ورڅخه خوښ او راضي
شو او که څوک پرې پر غوسه شو او جزې پزې یې وکړې، نو الله تعالیٰ به
هم پرې په غوسه شي.

دغه راز د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:
که چا هم مصیبت او غم د ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ په تورو سره بدرګه
کړ، الله تعالیٰ به یې غم په خوښۍ سره بدل کړي، ښکمرغي او سعادت
به یې په برخه شي. (۱)

د معدې درملنه

معدده د انسان له مرکزي او رئیسي اعضاوو څخه ګڼل کېږي، کله چې یو
انسان په خوراک او څښاک کې له افراط څخه کار واخلي، نو له معدې
څخه یې د مرضونو کادانه جوړه شي او په ډول ډول ناروغیو اخته شي
راځي، چې دغو نبوي لارښوونو ته پاملرنه وکړو:

۱- اخرجه احمد؛ ۲۷/۴ من حدیث ام سلمة رضي الله عنهما.

۱- په یوه مستوي باید معده له خوړو او بوڅخه ډکه نه شي؛ بلکې یوه برخه یې د اوبو، یوه برخه یې د خوړو او یوه برخه یې د هوا او تنفس لپاره پرېښودل شي.

۲- رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

زه د پلټنې او تکیه په صورت کې ډوډۍ نه خورم؛ بلکې د یو مریي او غلام په ډوډ ډوډۍ خورم.^(۱)

۳- رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

د خوراک څښاک پر وخت لکه د سپي په ډوډ رانغاړل مه کوئ او له یو بې سر پوښه لوبښي څخه هم خوراک مه کوئ.^(۲)

۴- لکه د اوبو په څېر په یوه ساه څښاک مه کوئ؛ بلکې د الله تعالی په نامه یې په دوو درېیو ساگانو څښئ.^(۳)

ام المومنین عایشه رضي الله عنها فرمایي:

کله به چې یو انسان ناروغه شو او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر وړاندې به حاضر کړای شو، نو هغه به خپله مسواکه ګوته پر ځمکه کېښوده، بیا به یې راپورته کړه او داسې به یې وویل:

بِسْمِ اللَّهِ تَرَبُّهُ أَرْضُنَا بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا.^(۴)

ژباړه: د الله تعالی په نامه، زموږ د خپلې ځمکې خاوره زموږ د ځينو خلکو په توف او چوف سره، زموږ د رب په اجازه، زموږ ناروغ له

۱- أخرجه البخاري في الاطعمة؛ ۴۷۲/۹.

۲- رواه عایشه رضي الله عنها.

۳- أخرجه ابن ماجه في الاشرية؛ ۳۴۳۱.

۴- أخرجه الترمذي في الاشرية؛ ۱۸۸۶.

ناروغی، څخه رغېدلای شي (۱)

د سر درد درملنه

د سر درد عوامل په لاندې ډول دي:

- ۱- له خوړو او اوبو څخه د معدې ډکوالی.
- ۲- قی (کانګې)، او د معدې بېنځي خالي کېدل.
- ۳- سخته گرمي او نایبره یخه او سره هوا.
- ۴- بې خوبۍ او نیمګړی خوب.
- ۵- پر سر باندې د درانه او ثقیل پېټي پورته کول.
- ۶- بې اندازې او زیاتې خبرې کول.
- ۷- سخته لوږه.
- ۸- توده تبه او داسې نور.

رسول الله صلی الله علیه وسلم د دغه درد درملنه په دې توګه کړې. امام ابن ماجه روایت نقل کړی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په دغه صورت کې نکړیزې پر سر کېښودې او داسې به یې وویل:

إِنَّهُ نَافِعٌ بِإِذْنِ اللَّهِ مِنَ الصُّدَاعِ. (۲)

ژباړه: دغه نکړیزې د الله تعالی په اذن سره له سر درد څخه ګټوره درملنه ده.

دغه راز؛ یو سړی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی او د نیم سر درد څخه یې ورته شکایت وکړ، هغه ورته امر وکړ، ترڅو باید ښکر ولګوي او لږ څه وینه اوباسي، چې په دې توګه الله تعالی نوموړي سړي

۱- اخرجه البخاري؛ ۱۷۶/۱۰.

۲- په دغه صورت کې وګورئ، نبوي طب. د شعیب الارنوط او د هغه د ورور لیکنه.

قرآنی درملنه

یوزیات شمېر دعاگانې په قران کریم کې راغلي، زما دا خبره ښه خوښېږي، چې دغه دعاگانې له پښتو ژباړې سره د یوې ښې درملنې او تداوی په توګه ستاسې مخې ته کېږم.

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

الْقُرْآنُ خَيْرُ الدَّوَاءِ. (ابن ماجه)

ژباړه: قران غوره درملنه ده.

پر همدغه بنسټ نو لاندیني قرآني ایتونو ته خیر شی.

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝﴾. (الفاتحه / ۶ - ۷)

ژباړه: موږ ته سمه نېغه لار وښايه، د همغو خلکو لار چې تا پرې

لورېښې کړې، نه شړل شوي او لار ورکي.

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝﴾. (البقره / ۱۲۷)

ژباړه: ای زموږ ربه! زموږ دغه زیار ویستنه ومنه، بې له شکه ته

اورېدونکي او پوه یې.

﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ ۙ وَارِنَا

مِنَاسِكِنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝﴾. (البقره / ۱۲۸)

ژباړه: ای پروردګاره! موږ دواړه او زموږ اولادونه د یو مسلمان امت په

۱- اخرجه ابوداود، ۳۸۵۸ واحمد ۶ توك او ۴۶۲ نمبر حديث.

توکه خپل ځانته تسليم کړه او موږ ته د حج مناسک راوښايه او زموږ
توبه ومنه، بې له شکه هم ته توبه منونکی او مهربانه يې

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
﴿٢٥٠﴾ (البقره/٢٥٠)

ژباړه: ای زموږ پروردگاره! په موږ کې د صبر ماده پيدا کړه، قدمونه مو
پياوړي کړه او د ظالم ولس پر وړاندې زموږ مرسته وکړه.

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نُسِيْنَا أَوْ أَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾
(البقره/٢٨٦)

ژباړه: ای زموږ ربه! موږ د نسيان او خطا له کبله مه رانيسه، ای
پروردگاره! داسې درانه پېټي لکه چې تا پر پخوانيو خلکو بار کړی و،
پر موږ مه باروه، ای زموږ ربه! هغه پېټي چې موږ يې د پورته کولو وس
نه لرو، پر موږ مه باروه، موږ ته عفو او بښنه وکړه او پر موږ ورحمېږه،
ته زموږ مولا يې او د کافر ولس پر وړاندې زموږ مرسته وکړه.

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ (ال عمران/٨)

ژباړه: ای زموږ ربه! تر هدايت او لارښوونې وروسته زموږ زړونه بېرته مه
کېږوه، پر موږ د رحمت پېرزوينې وکړه، بې له شکه ته بښونکی ذات يې
﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ (ال عمران/١٦)

ژباړه: ای زموږ ربه! موږ ستا په نسبت باوري یو، موږ ته زموږ گناهونه راوبښه او د دوزخ له اور څخه مو خوندي وساته.

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (ال عمران/ ۲۶)

ژباړه: ورته ووايه ای واکمن ذاته! چاته چې وغواړې، نو واکمني ورپه برخه کوي او له چا څخه یې اخلي، له خپلې خوښې سره سم چاته عزت او چاته ذلت وربخه کوي، خیر او ښېگڼه یوازې ستا په لاس کې ده او ته په هر څه برلاس یې.

﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف/ ۲۳)

ژباړه: ای زموږ ربه! موږ د خپلو ځانونو په نسبت تېری کړی، که ته مونږ ته بښنه او پر موږ رحم ونه کړې، نو موږ به له زیانمنو څخه شو.

﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ (الاعراف/ ۸۹)

ژباړه: ای زموږ ربه! زموږ او زموږ د ولس ترمنځ په حقیقت سره فتحه رامنځ ته کړه او ته تر ټولو سوب منو غوره یې.

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبه/ ۱۲۹)

ژباړه: ترده پرته بل څوک د ستاینې او عبادت وړ نه شته او دی د ستر عرش څښتن دی.

په سپورت او ورزش سره درملنه

د اسلام مقدس دین د تاریخ په اوږدو کې تل د بدن په غښتلتوب امر کړی، روغ رمت عقل په یو روغ رمت جسم کې وي تل له انسان سره د هغه د شاقه کارونو په سرته رسولو کې مرسته کړې او هغه ته یې نېکمرغي ورپه برخه کړې.

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

المُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ. (السنة لابن ابي عاصم/ ۱/ ۱۵۷)

ژباړه: غښتلی مومن تر ضعیف او سست مومن ډېر غوره دی.

سپورت او ورزش انواع او اقسام لري، چې له هغې جملې څخه:

د منډې ورزش:

د منډې وهلو ورزش د بل هر ورزش په نسبت د بدن په پیاوړتیا او غښتلیتوب کې ډېر زیات دخل لري، دغه ډول ورزش د وینې دوري نظام او دغه راز تنفسي نظام ته خوښي او نشاط بښي او بدني توازن خوندي ساتي.

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم په دغه ډگر کې تر ټولو زیات پیاوړی و.

جليل القدر صحابي ابو هريره رضي الله عنه يې په دې توگه ستایي: اما د الله تعالی تر استازي په منډه کې بل تېز او چالاکه سړی ونه لیده، هسې تا به ویل، چې د منډې وهلو په صورت کې ځمکه ورته رالڼه پېري. د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم په یو سفر کې له خپلې مېرمنې عایشې رضي الله عنها سره د منډې په وهلو کې سیالي کړې وه، چې دغه مسابقه یې یې د خپل بدني خفت له کبله گټلې وه، په یو بل سفر کې بیا کله چې د بي بي بدني ثقات او وزن زیات شوی و، نو دغه سیالي

پیا پیغمبر صلی الله علیه وسلم وگتله او بی بی ته وویل: هغه دې په دغه
مچرا شو.

د اسونو د سپرلی ورزش:

د اسلام ستر قدر من پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر اسونو د سپرلی په
باب امر او هڅونه کړې، فرمایي:

عَلِّمُوا أَوْلَادَكُمْ السَّبَّاحَةَ وَالرَّمَايَةَ وَرُكُوبَ الْخَيْلِ. (ابن ماجه)

ژباړه: خپلو اولادونو ته لامبو، نښه او غشي ویشتل او د اسونو سپرلي
وښایاست.

د لامبو وهلو ورزش:

لامبو هم له همغو ورزشونو څخه گڼل کېږي، چې د جسمي عضلاتو په
نشاطاتو، د سینې په نمو او د بدني اطرافو او عمودي فقراتو په تقویه او
پیاوړتیا کې رول لري.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

كُلُّ شَيْءٍ لَيْسَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ، فَهُوَ لَغْوٌ وَسَهْوٌ إِلَّا أَرْبَعُ خِصَالٍ: مَشْيُ الرَّجُلِ،
تَأْدِيبُ فَرَسِهِ، وَمُلَاعَبَتُهُ أَهْلَهُ، وَتَعْلِيمُ السَّبَّاحَةِ.

(السنن الکبری للنسایي ۱۷۷/۸)

ژباړه: هر څیز او کړنه چې د الله تعالی د یاد بود څخه بې برخې وي، لغو
او سهو ده؛ مگر څلور خصلتونه ورڅخه مستثنی دي.

۱- د یو سړي منلې وهل.

۲- د خپل اس روزنه، سپرلی او غللول.

۳- له خپلې ښځې سره لوبې او مستي کول.

۴- لامبو وهل.

د پهلوانۍ ورزش:

سیرت پوهان وایي، چې په مکه مکرمه کې د (رکانه) په نامه یو نا مسلمان پهلوان اوسېده، خورا زښت زیات قوي او غښتلی و، له لریو هېوادونو څخه به له هغه سره د پهلوانۍ په خاطر خلک راتلل او هیچا هم له هغه سره سیالي نه شوه کولای.

یوه ورځ د اسلام له ستر پیغمبر رسول الله صلی الله علیه وسلم سره مخامخ شو او ورته یې وویل:

ای رکانه! له الله تعالی څخه ووپږېږه! زه چې تا څه ته رابلم هغه ومنه. رکانه وویل: له تا سره ستا پر پیغمبرۍ څه دلیل دی؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: زه له تا سره پهلوانۍ ته چمتو یم، که ماتهې مې درکړه، نو زما خبرې ته به په سره سینه غاړه ږدې.

رکانه وویل: بېخي صحیح ده، دواړه سره غېږ په غېږ شول، رکانه یې راڅملاوه، په دې توګه دوه درې ځله یې په پرله پسې توګه راڅملاوه.

رکانه د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم له ځواکمنۍ او پیاوړتوب او غښتلتوب څخه تعجب وکړ او بې له ځنډه پر اسلام مشرف شو.

په روژې سره درملنه

روژه د اسلام د سپېڅلي دین د پینځو ارکانو څخه یو مهم رکن دی او دا له صبح صادق څخه تر ماښامه پورې د خوراک څښاک او جنسي مباشرت څخه له ځان ژغورنې څخه عبارت دی.

دا له شک څخه وتلې خبره ده، چې روژه له هر ډول فضلاتو څخه د هضمې جهاز په رغولو او د بدن په نظافت کې ستر رول لري.

د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

صُومُوا تَصِحُّوا. (الطب النبوي لابن ابی نعیم الاصفهاني)

ژباړه: روژه ونیسئ، نو تاسې به روغ رمت اوسئ.

د روژې روحي گټې دا دي:

له انسان سره د نفس په کنټرولولو کې مرسته کوي، په هغه کې د تقويې ماده پیاوړې کوي.

د روژې اجتماعي گټې دا دي:

په امت کې د تنظیم او یووالي، عدالت او مساوات ځواکمني رامنځ ته کوي، له شرارتونو او مفسدو څخه یې ژغوري.

په لمانځه سره درملنه

لمونځ د اسلام د پینځو بناوو څخه یوه بله مهمه بنا ده، چې په شپه او ورځ کې پینځه ځله پر موږ فرض کړی شوی.

لمونځ د بنده او رب ترمونځ د صله پالنې یوه ستره وسیله ده او دا په خپل ذات کې له هر ډول ککړتیاوو څخه د باطن د سپېڅلتیا پر لور بلنه ده.

لمونځ په انسان کې دغه ژوندي خوځښتونه او نشاطات را پاروي.

۱- د بدن ټول عضلات او مفاصل تقویه کېږي.

۲- فقرې عمود تقویه کېږي.

۳- د ښکرو مفاصل تقویه کېږي.

۴- د سجدې په وسیله د خپلې عضلات تقویه کېږي.

۵- د قراءت او تسبیحاتو په لوستلو سره تنفسي تمرینات تنظیمېږي.

۶- د طب پوهان وايي: لمونځ په خپل ذات کې انواع او اقسام د حرکاتو

مینځته راولي او دا له انسان سره په بدني نشاطاتو کې زیاته

مرسته کوي.

له همدې کبله د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

که که شوک د سهار لمونځ پرېږدي، نو په مخ کې به يې نور پاتې نه شي
 که که شوک د ماسپښين لمونځ پرېږدي، نو رزق به يې بې برکته شي
 که او که شوک د مازيگر لمونځ پرېږدي، نو بدني ځواکمني به يې له
 منځه ولاړه شي.
 که او که شوک د ماښام لمونځ پرېږدي، نو د اولاد له ثمرې څخه به يې
 برخې شي.
 او که شوک د ماسخوتن لمونځ پرېږدي، نو د خوب له راحت څخه به يې
 بې برخې شي.

په حج سړه درملنه

حج د اسلام له پينځو ارکانو څخه يو بل رکن دی.
 ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ (ال عمران ۹۷)
 ژباړه: د الله تعالی له لوري پر خلکو د بيت الله شريف حج چې د لارې د
 تلو راتلو توبنه په واک کې ولري فرض دی.
 په حج کې زښتې زياتې گټې دي، يوه ډېره مهمه گټه يې دا ده، چې
 انسان د هوا او هوس، ناوړه رغبتونو او تلوسو له تورو کڼدو څخه
 ژغوري، انسان ته ذهني او جسماني نشاط بښي، پر خپل نفس اعتماد
 او باور منځ ته راولي.
 که طواف او سعي يې الله تعالی ته د نژدې کېدو ستره وسيله هم ده او يو
 ستر بدني سپورت هم.
 که د زمزم اوبه يې سل په سلو کې د هر ډول ناروغيو درملنه ده.
 که بدني غړو ته نشاط بښي، بولي نظام تصفيه کوي، زړه او معده
 تقويه کوي.

په غسل او لامبلو سره درملنه

د اسلام سپېڅلی دین د طهارت او سپېڅلتیا لور ته بلنه ورکوي، څوک چې د لمانځه د ادا کولو د قرآن کریم د مسحه کولو او له بیت الله څخه د طواف کولو تصمیم او اراده ولري، هرو مرو باید پاک او سپېڅلی اوسي.

سپېڅلتیا په غسل او اوداسه سره منع ته راتلی شي، دغه راز د اسلام مقدس دین تر جنسي اتصال وروسته استحمام او لامبل فرض گرځولی

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾ (المائده/۶)

ژباړه: او که تاسې جنب یاست، نو ځانونه ښه پاک کړئ. دغه راز له حیض او نفاس څخه د ښځې د پاکېدلو په صورت کې د هغې غسل او لامبل فرض دي. دغه راز د اسلام سپېڅلي دین د جمعې او اخرونو په مراسمو کې د غسل پر کولو ټینګار کړی. غسل له ګندګیو څخه بدن سپېڅلی کوي، اعصاب تقویه کوي، د زړه امراض، د وینې فشار، د پښتورګو او داسې نورو ناروغيو درملنه کوي. سربېره پر دې:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (البقره/۲۲۲)

ژباړه: الله تعالی توبه تائب او سپېڅلي خلک خوښوي. یو پاک او سپېڅلی انسان کولی شي، په دغو کارونو کې د بري پراو ووهي.

که د الله تعالی په خوښۍ او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په مینه کې بریالی شي.

دده په نسبت د خلکو احترام او درناوی ترلاسه کړي
له کشفاتونو او ناروغیو څخه د ځان او بل په ژغورلو کې مرسته
کول.

د خپل جسم پر حیات او نشاط مباشرة پوهېدل
نظافت لکه څنګه چې د ایمان نیمه برخه ده، خو په عین حال کې
بشپړه روغتیا ده.

د غمونو او اندېښنو درملنه

انس بن مالک رضي الله عنه فرمائي، چې د اسلام ستر او قدرمن پیغمبر
رسول الله صلی الله علیه وسلم ته به چې څه ستونزه راولاړه شوه، نو
داسې به یې وویل:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ. (۱)

ژباړه: ای حي القيوم ذاته! یوازې ستا رحمت او مهرباني ته سترګې په
لاره یم.

ابو بکر صدیق رضي الله عنه فرمائي، چې رسول الله صلی الله علیه
وسلم وفرمایل: پر غمونو او اندېښنو اخته باید داسې ووايي:

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. (۲)

ژباړه: ای الله! یوازې ستا رحمت او مهرباني ته سترګې په لاره یم، د
سترګو د رپ په اندازه هم ما خپل ځان ته تکیه نه کړې، زما چارې
راسمې کړه، تر ټا پرته بل برلاسی او واکمن ذات نه شته.

۱- اخرجه الترمذي في الدعوات، ۳۵۲۲.

۲- اخرجه ابو داود، ۵۰۹۰.

ابو سعید الخدری رضي الله عنه فرمايي، چې:
 رسول الله صلى الله عليه وسلم جومات ته ورغی، څه گوري چې د ابو
 امامه په نوم يو انصاري هم هلته رسېدلی.
 پيغمبر صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل:
 ای ابا امامه! څنگه بې وخته جومات ته راغلی يې؟
 هغه وويل: ای رسول الله صلى الله عليه وسلم!
 غمونو او اندېښنو او ملا ماتوونکو قرضونو او پورونو تر دغه ځايه
 رارسولی يم.
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل: ايا يوه دعا درته ونه ښایم،
 چې په ويلو سره يې ستا غمونه لرې او له پور او قرض څخه خلاص شي؟
 هغه ورته وويل: هو؛ ولې نه، یا رسول الله!
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل:
 داسې ووايه، چې:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ. (سنن أبي
 داود/ ۹۳۲)

ژباړه: ای الله! زه تاته له غمونو او اندېښنو، عجز او کسالت، بې زړه
 توب او بخیلي، د پور د برلاسي کېدو او د رجالو له قهر او غوسې څخه
 پناه دروړم.

ابو امامه وايي: کله چې ما د پيغمبر صلى الله عليه وسلم دغه دعا عملي
 کړه، نو له غمونو او اندېښنو څخه يوې خواته شوم او پوره هم پرې کړای
 شو.

حديث پوهان وايي:

کله به چې د اسلام ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته څه ستونزه راولاړه شوه، نو به له ځنډه به یې لمونځ وکړ.
الله تعالی فرمایي:

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾. (البقره/۴۵)

ژباړه: او له الله څخه په صبر او لمانځه سره مرسته وغواړئ.
دغه راز پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

مَنْ كَثُرَتْ هُمُومٌ وَ غَمُومٌ فَلْيُكْثِرْ مِنْ قَوْلٍ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. (صحیح البخاري)

ژباړه: د چا غمونه او اندېښنې چې زیاتې شي، نو لا حول ولا قوة الا بالله دې ډېر ووايي، په دې معنی چې له مصیبت څخه راگرځېدل او د الله تعالی پر اطاعت برې موندل، یوازې د الله په مرسته کېږي.

د وسوسې درملنه

جلیل القدر صحابي انس بن مالک رضي الله عنه فرمایي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: چې الله تعالی فرمایي:
إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يَزَالُونَ يَقُولُونَ مَا كَذَبْتَ؟ حَتَّى يَقُولُونَ هَذَا اللَّهُ خَلَقَ الْخَلْقَ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ. (صحیح مسلم ۱۲۱/۱)

ژباړه: تل به ستا امت په تا وېلو ما وېلو بوخت وي، تردې چې وبه وایي: دغه ټول مخلوق خو الله تعالی پیدا کړی، نو الله تعالی چا پیدا کړی؟
د مسلم شریف په روایت کې ابو هریره رضي الله تعالی عنه فرمایي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل:

يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا وَكَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: لَهُ مَنْ خَلَقَ رَبُّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَ ذَلِكَ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَقُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ.

ژباړه: په تاسو کې کوم یوه ته به شیطان راشي او ورته به ووايي، چې: دا چا پیدا کړی او دا چا پیدا کړی؟ تردې چې ورته وبه وایي: ستا رب چا پیدا کړی؟، کله چې تردې پورې خبره ورسېږي، نو له شیطان څخه دې ماته پناه راوړي او ودې وایي، چې: زه پر الله ایمان او باور لرم.

د سحر او کوډو درملنه

جصاص په احکام القرآن کې سحر په دې توګه راپېژني:

كُلُّ امْرِ خَفِيَ سَبَبُهُ وَ تَخَيَّلَ عَلَى غَيْرِ حَقِيقَتِهِ وَ جَرَى مَجْرَى الْخَدَاعِ. (۱)

ژباړه: سحر جادو او کوډې همغه پټ کار ته ویل کېږي، چې لامل یې جوت نه وي او په یوه غیر حقیقي بڼه کې انځور کېږي او د دوکې په صورت کې جریان پیدا کوي.

ابو محمد المقدسي وایي: سحر همغه ټوټکې او یو ډول دمونه دي، چې پر زړونو او اجسامو ناوړه اغېزې کوي، مرګ ژوبله رامنځ ته کوي، مېړه او ښځه سره جلا کوي.

کله لوستونکي که د اَلْفَلَق په سورت کې فکر وکړي، نو وبه وګوري، چې الله تعالی له خپل پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه وغوښتل، ترڅو د هماغو ساحرانو او کوډګرو ښځو له کوډو څخه چې د غوتو او تارونو په وسیله یې د حسد پر بنسټ د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر ضد رامنځ ته کړې وې، الله ته پناه یوسي.

دلته د سحر د استخراج او ابطال لپاره دوه لارې دي:

۱- عایشه رضي الله عنها فرمایي، چې: د یو یهودي لبيد بن عاصم لورګانو د حسد پر بنسټ د اسلام پر ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۱- احکام القرآن د جصاص، لومړی ټوک، مخ ۱۴.

کوډې وکړې او ډېر ناوړه اغېز يې پرې وکړ، له دغې ناروغۍ څخه د درملنې په باب پيغمبر صلی الله عليه وسلم داسې فرمايي:
 دوه سړي راغلل... يو زما سر او بل يې زما پښو ته کېناست، يوه يې دې بل ته وويل: دا سړی ولې ناروغه دی؟
 هغه ورته وويل: پر ده کوډې شوي.
 هغه ورته وويل: چا پرې کوډې کړي؟
 هغه وويل: د بنو زريق له کورنۍ څخه د لبید بن عاصم لورگانو.
 ده وويل: د څه شي په وسيله يې کوډې کړي؟
 هغه وويل: له گومنځې څخه په ترلاسه شويو وېښتو.
 ده وويل: دغه غوټه شوي وېښته يې چېرته ځای پرځای کړي؟
 هغه وويل: د ذواروان په کوهي کې.
 هماغه وو، چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم له خپلو يو شمېر يارانو سره هلته ورغی او د لبید د لورگانو کوډې يې د الله تعالی په امر سره خنځی او له مينځه یوړې، په دې توگه پيغمبر صلی الله عليه وسلم روغ رمت شو.

۲- پر الهي اذکارو او اورادو سره يې، چې د سحر تر ابطال پورې ځانگړې وي، درملنه وشي، د مثال په توگه:
 ه د فاتحې د سورت لومړني ايتونه.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
 مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④﴾. (الفاتحه/ ۱-۴)
 ه اية الكرسي.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ، لَهُ مَا فِي

السَّهْوِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا
إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ
بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

(البقره/ ٢٥٥ - ٢٥٦)

ب د بقرې وروستي ايتونه.

﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ
بِاللَّهِ وَمَلَكَيْتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ ﴿٢٥٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٦﴾ (البقره/ ٢٥٥ - ٢٥٦)

ب د الصافات د سورت لومړني لس ايتونه.

﴿وَالصَّافَاتِ صَفًّا ۝١ فَالزَّجَرِ زَجْرًا ۝٢ فَالتَّالِيَةِ ذِكْرًا ۝٣ إِنَّ إِلَهَكُمْ
لَوَاحِدٌ ۝٤ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ۝٥ إِنَّا زَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝٧ لَا

يَسْتَعُونُ إِلَى الْمَلَا الْأَعْلَى وَيُقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُخُورًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝
(الصافات / ۱ - ۱۰)

د الرحمن د سورت دوه ایتونه.

﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ
۝﴾ (الرحمن / ۳۳ - ۳۴)

د الحشر د سورت وروستي خلور ایتونه.

﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۝ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝﴾ (الحشر / ۲۱ - ۲۴)

د الكافرون سورت.

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ
۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ

دین ﴿١﴾. (الكافرون: ١-٦)

د اخلاص سورت.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ ۝﴾. (الاخلاص: ١-٤)

د فلق سورت.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ

إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا

حَسَدَ ۝﴾. (الفلق: ١-٥)

د الناس سورت.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

الْخَنَاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝﴾.

(الناس: ١-٦)

دغه راز پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي:

مَنْ تَصَبَّحَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ عَجْوَةً لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّْ وَلَا سِحْرٌ. (١)

ژباړه: چاچې د اوو خرماوو په خوراک ورغ پیل کړه، نو په دغه ورځ به د

زهرو او کوډوله ضرر او زیان څخه خوندي وي.

له بد نظر څخه درملنه

حافظ ابن حجر عسقلاني رحمه الله وايي:

العين نظر باستحسان مشوب بحسد من خبيث الطبع تحصل للمنظور منه ضرر. (۱)

ژباړه: دا د حسد په بدرگه يو ډول استحساني ليدل کتل دي، چې د ناوړه او خبيث طبيعت پر بنسټ منع ته راځي او متقابل لوري ته زيان متوجه کوي.

ساتونکي منصوبي وسايل:

الف؛ الله تعالى فرمايي:

﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. (الكهف/ ۲۹)

ژباړه: او کله چې ته خپل بن ته ننوتلې، نو په هغه وخت کې ستا له خولې نه دا ولې راونه وتل چې ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾.

ب؛ په کثرت سره د معوذتينو او د اخلاص د سورتونو لوستل.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾. (الاخلاص: ۱-۴)

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝﴾. (الفلق: ۱-۵)

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝﴾.

الْخَنَاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ ﴿٦٠﴾
(الناس: ٦٠-٦١)

ج: اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. (١)
ژباړه: د الله تعالى په بشپړ کلمو سره د هماغه شخه له شرارت څخه چې ده پيدا کړي، همده ته پناه وروړم.

د نفسي ناروغيو درملنه

په دغه برخه کې دغه لاندینۍ لارښوونې د پاملرنې وړ دي.
د نفسي ناروغيو په زړه پورې درملنه د اسلام د سپېڅلي دين ټول اوامر او نواهي ته په سره سينه غاړه کېښودلو سره صورت نيولی شي.
الله تعالى فرمايي:

﴿ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ﴾. (الزمر/ ٢٢)
ژباړه: د چا سينه چې الله تعالى د اسلام لپاره پرانيزي، نو دی د خپل رب له لوري له رڼا سره مل دی.
د ايمان رڼا او صالح عمل:

الله تعالى فرمايي:
﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ﴾.
(النحل/ ٩٧)

ژباړه: له نارینه وو او ښځینه وو، چې چا هم خورا د ايمان په حالت کې صالح عمل وکړ، نو موږ به سپېڅلی ژوند ورپه برخه کړو.
الله تعالى ته په بشپړ اخلاص مينه او محبت وگرځېدل.

د الله تعالى له مخلوق سره په قول او عمل کې احسان کول.

په کثرت سره د الله تعالى ذکر او یاد بود.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَلَعْنَةُ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ (الرعد/۲۸)

ژباړه: خبر اوسئ، چې یوازې د الله تعالى په ذکر او یاد بود سره زېږونو ته ډاډ رسېږي.

نافع او ګټور علم.

شجاعت او اتلولي.

د الله تعالى پر نعمتونو شکر پرځای کول.

د الله تعالى په لاره کې دعوت او مبارزه کول.

ځینې نورې ناروغۍ او د هغې درملنه

د عرق النساء درملنه

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

دَوَاءُ عَرَقِ النِّسَاءِ شَاةٌ أَعْرَابِيَّةٌ تُذَابُ ثُمَّ تُجَزَّأُ ثَلَاثَةً أَجْزَاءً ثُمَّ يُشْرَبُ فِي كُلِّ يَوْمٍ جُزْءٌ. (۱)

ژباړه: د عرق النساء درملنه د یو بدوي پسه لم ګوتی دی، چې ویلي به کړای شي او درېیو برخو ته به ویلي شي او هره ورځ به یوه یوه برخه څښل کېږي.

د تبې درملنه

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرِدُوهَا بِالْمَاءِ. (۱)

ژباړه: تبه د جهنم له گرمۍ څخه ده، هغه په اوبو سره یخه او سره کړئ.

د سترگو درملنه

پیغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايي:

الْكُمَاءُ مِنَ الْمُنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ. (۲)

ژباړه: ځمکې غوښه یو ډول ترنجین دی او اوبه یې د سترگو د ناروغۍ درملنه او شفا ده.

د دردونو درملنه

د درد پرځای به خپل لاس کېږدي او درې ځله به (بسم الله) او اووه ځل به دا دعا ووايي:

أَعُوذُ بِاللَّهِ وَ قُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَ أَحَاطِرُ. (۳)

ژباړه: الله او د هغه په قدرت سره د هغه څه له شرارت څخه چې زه یې په خپل ځان کې موم، پناه غواړم.

کله چې ولادت سخت شي

امام احمد بن حنبل رحمه الله به پر کوم سپین جام یا بل پاک شي دغه الفاظ او توري ولیکل، چې:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

۱- فتح الباري، ۱۰ ټوک، ۱۸۵ نمبر حدیث

۲- فتح الباري؛ ۱۰/۱۷۲.

۳- اخرجه مسلم، ۱۷۲۸ نمبر حدیث.

رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ژباړه: بيا به يې په اوبو سره پرېمنځل او هغه اوبه به يې څه پرېنځه وڅښلې او څه به يې د هغې پر خېټه وپاشلې، په دې توگه به الله تعالى پرېنځه د ولادت شېبې لنډې او په اسانه توگه تېرې کړې.

د پوزې د وينو درملنه

حافظ ابن تيميه رحمه الله وايي، د ناروغ پر تندي به دغه توري وليکل شي.

﴿وَقِيلَ يَا رَجُلُ اَبْلَعِ مَاءَكَ وَيَسْمَأْ اَقْلَعِ وَغِيْضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْاَمْرُ﴾
(هود/۴۴)

او ويل شو، چې اې ځمکې! خپلې اوبه تېرې او وزغمه او اې اسمانه! اوبه دې در ايسارې کړه، په دې توگه اوبه وزغمل شوې او د الله پرېکړه منع ته راغله.

د غاښ درد درملنه

د دردمن د غاښ لور ته په داسې وليکي:

﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ﴾ (الانعام/۱۳)

ژباړه: او د همدغه الله تعالى په واکمنۍ کې دې همغه څه چې په شپه او ورځ کې ځای پر ځای شوي او همدې اورېدونکي او پوه دي.

د شاتو په څښلو سره درملنه

پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايي:

الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةِ شَرَبَةٍ عَسَلٍ وَشَرْطَةِ مِخْجَمٍ وَكَيَّْةٍ نَارٍ. (۱)

روغتیا په درېیو شیانو کې ده:

۱- د شاتو په څښلو کې.

۲- د ښکر په لگولو کې.

۳- او د داغ په لگولو کې.

الله تعالی د شاتو په اړه داسې فرمایي:

﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل/۶۹)

ژباړه: د دغو مچيو له خپتو څخه ډول ډول شات لاس ته راځي، چې د خلکو لپاره په دې کې درملنه او روغتیا ده، بې له شکه چې دا د یو متفکر قوم لپاره د الله تعالی د قدرت یوه نښه ده.

امام بخاري او مسلم روایت نقل کړی، چې رسول الله صلی الله علیه و آله حجامت یعنې ښکر لگول و او حجام ته یې د هغه مزدوري هم ورکړې وه. دغه راز رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ. (۱)

ژباړه: غوره درملنه همدغه حجامت او ښکر لگول دي.

د داغ لگولو په اړه فرمایي:

مَا أُجِبَ أَنْ أَكْتَوِي. (۲)

ژباړه: او داغ لگول زما ښه نه ايسي.

۱- رواه البخاري؛ ۱۰/۱۶۴.

۲- رواه البخاري، فتح الباري؛ ۱۰/۱۳۰.

په کلونجي، الحبة السوداء يا تورو دانو سره درملنه

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

عَلَيْكُمْ بِهَذِهِ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ فَإِنَّ فِيهَا شِفَاءً كُلِّ مِنْ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ وَالْمُتَمَ (۱)

ژباړه: تل په دغو تورو دانو سره د خپلو ناروغيو درملنه وکړئ، ځکه چې په دې سره تر مرګ پرته د هرې ناروغۍ درملنه کېږي.

په ځينو نباتاتو ترنج سره درملنه

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ. (صحيح البخاري/ ۷۷۷)

ژباړه: همغه چې مومن چې قرآن لولي، ترنج ته ورته دی، دی چې خورا بوی او خوند یې دواړه ښه او ښکلي دي.

په ترنج کې زښتې زیاتې طبي ګټې دي، چې یو څو یې په لاندې ډول د یادونې وړ دي.

ترنج له څلورو اجزاوو څخه مرکب دی، چې عبارت له پوستکي، غوښینه ماده، ترسکونه ماده او زړو څخه ده، چې بېلا بېل طبیعتونه لري.

که پوستکي یې وچ او ګرم دی.

که غوښه یې ګرمه او تازه ده.

که حمضیات یې وچ او یخ دي.

که زړي یې وچ او ګرم دی.

پوستکي یې که په خوړو کې واچول شي، نو د هضم نظام برابر وي.

۱- رواه البخاري، الفتح الباري، ۱۰ ټوک، ۱۲۱ حدیث.

د مارانو د زهرو پر وړاندې مقاومت کوي
که د پوستکي پر اوبو يې د ابرص د ناروغ پوستکي غوړ کړي شي، نو
الله تعالی به يې روغ رمت کړي.
حمضيات يې قابض دي، د اسهال درملنه کوي، دودۍ ته اشتها
راولي.

غوښنه يې د بواسيرو په درملنه کې رول لري، صفراء له مينځه وړي،
بخار او خارش پاي ته رسوي.

زړي يې، د مار، غومبسو او لږم چيچلو ته بېخي گټور دی.

په سرگړي سره درملنه

يو ډول بوتی دی، چې په غريزه سيمو کې زيات کېږي، د ننگرهار د تور
غره او سره رود په سيمو کې يې بزگران له شفتلې او اوريشو سره
درويشته کوي، بيا يې خپلو غويانو او غواگانو ته ورکوي.
دغه بوتی په طبيعت کې گرم او وچ دی.

په بدن کې د رگونو بنديزونه له مينځه وړي، تناسلي او بولي نظام
تصفيه کوي، غاښونه تقويه کوي، د معدې عثيان او تېزابيت له مينځه
وړي.

پيغمبر صلی الله عليه وسلم حتی د حرم له سيمې څخه هم د مسلمانانو د
گټې په خاطر د سرگړي د رېښو اجازه ورکړي.

په خټکي سره درملنه

ابوداود او ترمذي د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه روايت نقل
کړی، چې هغه به خټکي له تازه خرماوو سره خوړ او ويل به يې:
نَكَسْرُ حَرْ هَذَا يَبْرُدُ هَذَا وَبَرْدُ هَذَا يَحْرِ هَذَا. (سنن ابی داؤد)

ژباړه: دده گرمي به دده په یخني سره او دده یخني به دده په گرمي سره ماته کړو.

په پیاز سره درملنه

ابو داود د عایشې رضي الله عنها څخه روایت نقل کړی، چې له هغې څخه د پیازو په باب پوښتنه وشوه.

هغې وفرمایل: وروستی طعام چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خوړلی و، په هغه کې پیاز و.

په صحیحینو کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه ثابت دی، چې هغه جومات ته د ننوتلو په صورت کې د پیاز له خوراک څخه منع فرمایلي ده.

پیاز دغه طبي گټې لري:

- ۱- معده قوي کوي.
- ۲- مني زیاتوي.
- ۳- شهوت خپانده کوي.
- ۴- بلغم جلا کوي.

په خرما او کجوري سره درملنه

مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجْوَةً لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّْ وَلَا سِحْرٌ. (۱)
ژباړه: چا چې د اوو خرماوو په خوراک ورځ پیل کړه، نو په دغه ورځ به د زهر او کوډو له ضرر او زیان څخه خوندي پاتې شي.
دغه راز فرمایي:

يَنْتَ لَا تَمُرَ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ. (صحیح مسلم)

ژباړه: په کومه خونه کې چې خرماوې نه وي، اوسېدونکي يې وېدي دي.
خرماوې دغه طبي گټې لري.
د طب پوهان وايي، چې خرماوې بشپړ غذا ده او له هر ډول موادو څخه
برخه واله ده، واقعا چې غذا هم ده او مېوه هم، دوا هم ده او حلوی هم.
په انځر سره درملنه

د حجاز او يثرب په سيمه کې انځر چندان نه ليدل کېده، همدا لامل
دی، چې په نبوي احاديثو کې يې هم يادونه دومره په کثرت سره نه ده
شوې، له بله پلوه يې ځمکه د خرماوو له ځمکې سره توپير لري؛ مگر الله
تعالی د انځر د بې شمېره گټو له کبله پر هغه قسم خوړلی:

﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝﴾ (التين/۱)

ژباړه: قسم پر انځر او پر بنونه.
انځر د پښتورگو شگه له مينځه وړي، مثانه، ځيگر او تورۍ تصفيه
کوي، بلغمي اخلاص له معدې څخه لرې کوي، بدن ته بشپړ غذا او نمو
بښي؛ مگر دا چې که په خوراک کې يې له افراط څخه کار واخيستل
شي، نو په بدن کې سپرې را پيدا کوي.
ابو الدرداء رضي الله تعالى عنه فرمايي، چې: يو ځانک انځر رسول الله
صلی الله عليه وسلم ته ډالۍ کړای شو، خپلو يارانو ته يې د هغې پر
خوراک امر وکړ او په خپله يې د هغې پر خوراک پيل وکړ او داسې يې
وويل: که ووايم، چې په نړۍ کې يو ډول مېوه له جنت څخه راغلې، نو
هغه به همدغه مېوه اوسي، تاسې له دغې مېوې څخه استفاده وکړئ،
ځکه چې د ابو اسير له مينځه وړي، د هډونو او مفاصلو درد ته گټور
دی.

په هوږې سره درملنه

هوږه يا اوږه په جنسيت او خټه کې پيازو ته نژدې ده، په حديث کې راځي، چې:

مَنْ أَكَلَهَا فَلَيْمُتْهَا طَبْحًا. (سنن الترمذي)

ژباړه: که څوک يې د خوراک اراده لري، نو بايد په پخولو سره بې مړه کړه کړي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د هوږې او پيازو د ناوړه بوی له کبله دهغې له خوراک سره علاقه نه درلوده او جومات ته د ننوتلو په صورت کې يې د دغو دواړو بوټو له خوراک څخه منعه فرمايلې ده. طبي گټې يې په دې ډول دي:

۱- مثانه صفا کوي، د پښتورگو شگه له مينځه وړي.

۲- د خټې چينجي پای ته رسوي.

۳- کولمې تصفيه کوي.

۴- ټوخی له مينځه وړي.

۵- سرطان نه پرېږدي.

۶- جنسي ځواکمنی راوړي.

۷- خوله پاکوي او غاښونه تقويه کوي.

۸- د مار او لرم زهر سره پياوړې مقابله کوي.

په تازه خرماوو سره درملنه

الله تعالی فرمایي:

﴿وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجُذُعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ (مریم/۲۵)

ژباړه: د خرماوو دغه تنه ځانته راځنډه وهه، چې هغه به پرتا تړاو تازه خرماوې راتوی کړي.

عبداللہ بن جعفر رضي الله تعالى عنه فرمایي، چې ما رسول الله صلى الله عليه وسلم ولید، چې هغه بادرنگ له تازه خرماوو سره خواړه تازه خرماوې معده قوي کوي، بدن غښتلی کوي او بشپړ غذايت وربښي.

په ريحان يا کشمالو سره درملنه

الله تعالی فرمایي:

﴿وَالحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ (الرحمن/۱۲)

ژباړه: وابښه لرونکې دانې او د ښه بوی گلان.

امام مسلم روايت نقل کړی، چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایي: مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ رَيْحَانٌ فَلَا يَرُدُّهُ فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمُحْمِلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ. (صحیح مسلم)

ژباړه: چاته چې کشمالي یا ريحان رامخته کړای شي، نو د هغه د رد کولو هڅه دې نه کوي ځکه چې پورته کول یې اسانه او بوی یې خوندور دی.

ريحان هر ښکلي بوی لرونکي بوټي ته وايي.

د لوېديځ خلک یې بالاس (Balace) بولي، د شام او عراق خلک ورته (حنف) وايي، عرب یې ريحان بولي او پښتانه ورته کشمالي وايي.

طبي گتې يې په دې ډول دي:

- ۱- صفراوي اسهال بندوي.
 - ۲- بخار او خارش ته له منځه وړي.
 - ۳- زړه ته نشاط او خوښي بښي.
 - ۴- بوی يې د وياړ منځه نيسي.
 - ۵- کله چې اوبه پرې شبنم کړي، نو خوب جلبوي.
- په انار سره درملنه

الله تعالی فرمايي:

﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ (الرحمن/۴۸)

ژباړه: په دغو جنتونو کې هر ډول مېوې، کجورې او انار شته.

طبي گتې يې په لاندې ډول دي:

- ۱- سينه او ستونی صفا کوي.
- ۲- اسهال او کانگې بندوي.
- ۳- د بدن او سترگو زيری له منځه وړي.

په زيتون (بنوون) سره درملنه

الله تعالی فرمايي:

﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ﴾ (النور/۳۵)

ژباړه: او هغه ديوه د بنوون له بختورې ونې څخه بلولای شي.

ابو هريره رضي الله تعالی عنه فرمايي، چې د اسلام ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

كُلُوا الزَّيْتِ وَأَدْهِنُوا بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ. (سنن الترمذي)

ژباړه: له بنوون څخه خوراک او غوړي رامنځ ته کړئ، ځکه چې دا يوه

بختوره ونه ده.

طبي گتې يې په لاندې ډول دي:

۱- زيتون پر ټولو هغو عناصرو احتوا لري، چې د بدن په روزنه او نمو کې رول لري.

۲- د ویتامین (A) پر بنسټ بدن قوي او غښتلی کوي.

۳- د ویتامین (E) له پلوه غني دی، تناسلي نظام قوي کوي او داسې نورې يې شمېره گتې.

په زنجبیل (سونډ يا ادرک) سره درملنه

الله تعالی فرمايي:

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾. (الدھر/۱۷)

او د شرابو پر ډکو کاسو چې سونډ به په کې گډه شوي وي، خړوبولای شي.

ابو سعيد الخدري رضي الله عنه فرمايي، چې د روم قيصر رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يو گودۍ زنجبیل (سونډ) ډالۍ کړل، نو هر چاته يې د خوراک لپاره لږ ورکړل، ماته يې هم را کړل.

طبي گتې يې دا دي:

۱- خپټه نرمه ساتي.

۲- د سترگو تياره له منځه وړي.

۳- جماعي خواکمني رامنځ ته کوي.

۴- بلغم له منځه وړي.

۵- ځيگر او معده اصلاح کوي.

۶- مني زياتوي.

۷- حافظه قوي کوي

په انگورو سره درملنه

انگور او خټکي د رسول الله صلی الله علیه وسلم خوښېدل
الله تعالی په قران کریم کې په شپږو ځایونو کې د انگورو یادونه په
هغو نعمتونو کې کړې، چې پر خپلو بنده گانو یې لورولي او دا په هر
صورت او شکل کې وچ وي او که تازه د ډېرو غوره او بهترینو مېوو څخه
گنل کېږي.

له مېوو سره مېوه او له کتغ سره کتغ دی، له دوا سره دوا او له خښاک
سره خښاک دی.

طبي گټې یې دا دي:

۱- طبیعت ښه کوي.

۲- بدن غټوي.

۳- مخ ته رونق او ښکلا ښيي.

۴- قبضیت او بواسیر له منځه وړي.

۵- په پښتورگو کې د شگې د را پیدا کېدو منځه نیسي.

او نورې داسې بې شمېره گټې لري.

درود او سلام د اسلام پر ستر قدرمن پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم

~~~~~

پای

ماخذونه

- ۱- قرآن کریم
- ۲- علاج الامور السحرية، ابوبکر بن محمد
- ۳- الاحادیث القدسیه، امام محي الدين النووي
- ۴- اسس الثقافة الصحيحة، عبدالرزاق صالح
- ۵- سلسلة الاحادیث الصحيحة، محمد ناصر الدين الالباني
- ۶- الطب النبوي، احمد الصباحي
- ۷- الطب النبوي، ابن القيم الجوزي
- ۸- الدعاء المستجاب، احمد عبد الجواد
- ۹- اعجاز النبات، نظمي خليل ابو العطاء
- ۱۰- رياض الصالحين، الامام النووي
- ۲۲- الجواب الكافي، ابن القيم الجوزي
- ۱۲- النظام الاجتماعي في الاسلام، تقي الدين النبھاني
- ۱۳- الغذاء قبل الدواء، محمد رفعت
- ۱۴- المستخلص في الطب، عثمان محمد منصور
- ۱۵- بشري ارزبنتونه، استاذ شايق